

Kokkuvõte

Eesti Vabariigis on välja antud hulgaliselt seadusi, mis on seotud pinnase ning pinnase kaitsega. Lisaks seadustele on Euroopa Parlamendi ja Nõukogu poolt vastu võetud erinevaid direktiive, mis ennekõike ennetavad keskkonna saastamist. Riigikogu poolt on ka vastu võetud määrus „Ohtlike ainete sisalduse piirväärtused pinnases“. Keskkonnavastutuse seadus reguleerib keskkonnale tekitatava kahju vältimist ja heastamist põhimõttega, et saastaja maksab. Saasteainete levik keskkonnas toimub peamiselt õhu ja vee liikumisel. Tavaliselt põhjustavad pinnasereostust vedelad saasteained, näiteks bensiin, õlid, kloororgaanilised ühendid. Keskkond ja selle saastatus mõjutab eelkõige inimese tervist.

Nõukogude Okupatsiooni ajal (1944-1991) kasutati Eesti loodusvarasid mõtlematult, suurt kahju tekitati keskkonnale, eelkõige pinnasele. Suuremad kahjustused olid põhjustatud nafta lekkimisest kütusemahutitest või hooletust õlisaadustega ümberkäimisest. 1992. aasta keskkonnakahjude uurimisel selgus, et okupatsiooniperioodil tekitatud keskkonnakahjud Eestis olid ligi 56 miljardit krooni.

Kloororgaanilised on kantserogeense toimega ühendid, mille tugevad kloor-süsinik sidemed ei lahustu vees ega lagune kergesti. Kloororgaanilisi ühendeid leidub ka pinnases (DDT, DDE, DDD, aldriin, dieldriin, polüklooritud bifenüülid, dioksiin, klorofenool). Eestis on näiteks alates 2011. aastast keelatud PCB-d sisaldavate seadete kasutamine.

Üleväetamine on Eestis olnud probleem juba aastakümneid. Liigselt mulda viidud väetised satuvad koos pinnaveega põhjavette ja veekogudesse, toitainete rohkus veekogus põhjustab veekogude kinnikasvamist ja veeorganismide suremist.

Eesti maavarasid on mõtlematult kasutatud ning pinnast ja veekogusid saastatud. Saastunud kohti avastatakse aina enam ning lisaks tekib neid juurde õnnetuste tagajärjel. Pinnase taastamine on kallis ning aeganõudev, kuid vajalik protsess.